MATUTINALE ADMONTENSE (NONNENBREVIER)
Admont, 1180 Seite 20r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

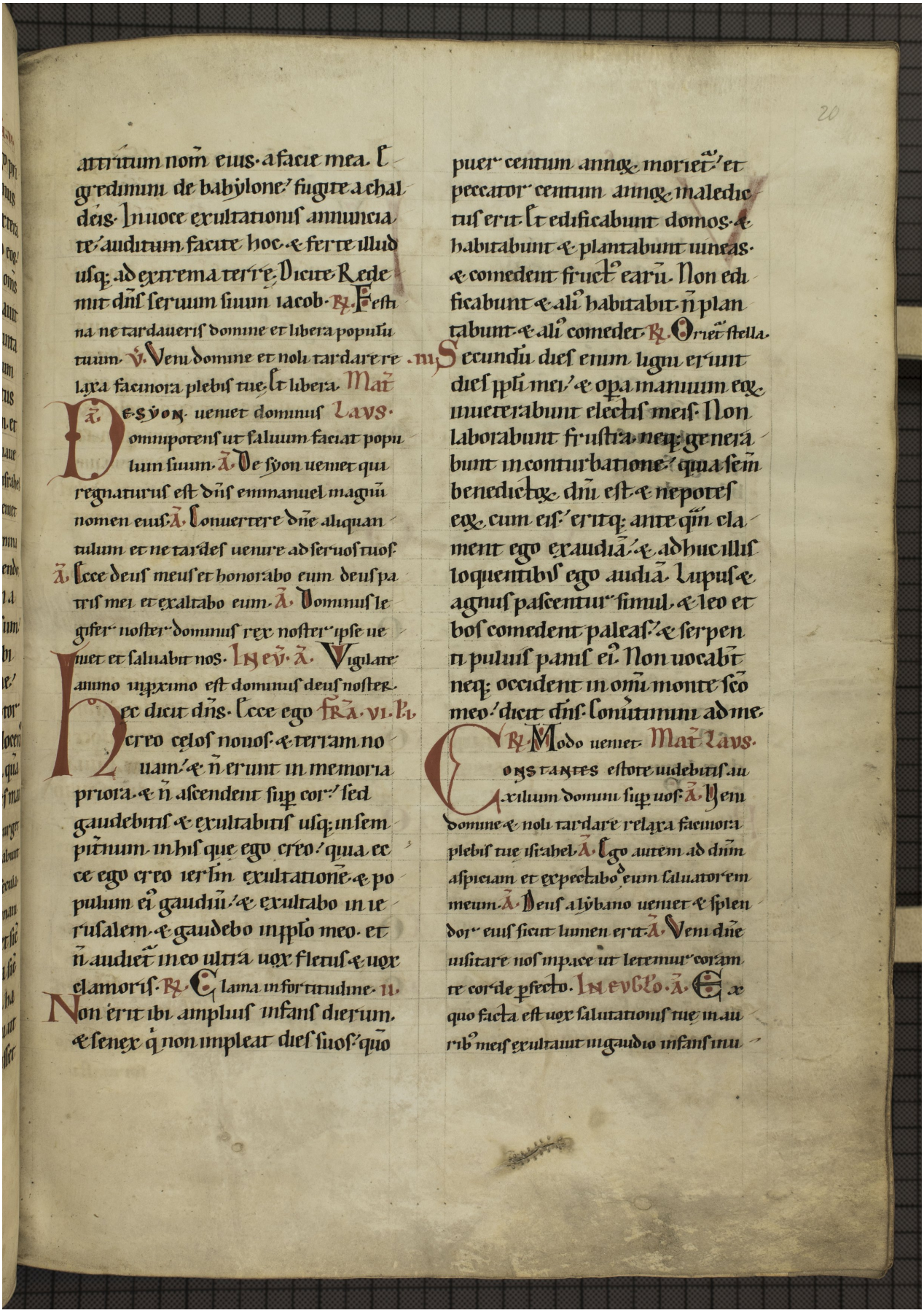

attritum nom̄ eius a facie mea. Et
gredimini de babylone fugite a chal
deis. In uoce exultationis annuncia
te auditum facite hoc. & ferte illud
usq; ad extrema terre. Dicite Rede
mit dn̄s seruum suum iacob. ℟. Festi
na ne tardaueris domine et libera populu
tuum. ℣. Veni domine et noli tardare re
laxa facinora plebis tue. Et libera. Mat̄
ā. De syon ueniet dominus Laus.
Omnipotens ut saluum faciat popu
lum suum. ā. De syon ueniet qui
regnaturus est dn̄s emmanuel magnū
nomen eius. ā. Conuertere dn̄e aliquan
tulum et ne tardes uenire ad seruos tuos.
ā. Ecce deus meus et honorabo eum deus pa
tris mei et exaltabo eum. ā. Dominus le
gifer noster dominus rex noster ipse ue
niet et saluabit nos. In eu̅. ā. Vigilate
animo in proximo est dominus deus noster.
Hec dicit dn̄s. Ecce ego Fr̄a. vi. li.
creo celos nouos & terram no
uam & n̄ erunt in memoria
priora & n̄ ascendent sup̄ cor. sed
gaudebitis & exultabitis usq; in sem
pitnum in his que ego creo. quia ec
ce ego creo ierl̄m exultationē & po
pulum eius gaudiū & exultabo in ie
rusalem & gaudebo in ppl̄o meo. et
n̄ audiet̄ in eo ultra uox fletus & uox
clamoris. ℟. Clama in fortitudine. ii.
Non erit ibi amplius infans dierum.
& senex q̄ non impleat dies suos. quō
puer centum annor̄ morietur et
peccator centum annor̄ maledic
tus erit. Et edificabunt domos &
habitabunt & plantabunt uineas.
& comedent fructus earū. Non edi
ficabunt & alius habitabit n̄ plan
tabunt & alius comedet. ℟. Orietur stella.
iii. Secundū dies enim ligni erunt
dies ppli mei & opa manuum eor̄
inueterabunt electis meis. Non
laborabunt frustra neq; genera
bunt in conturbatione quia sem̄
benedictor̄ dn̄i est & nepotes
eor̄ cum eis. eritq; ante q̄m cla
ment ego exaudiā & adhuc illis
loquentibus ego audiā. Lupus &
agnus pascentur simul & leo et
bos comedent paleas & serpen
ti puluis panis eius. Non uocabit
neq; occident in omī monte scō
meo. dicit dn̄s. Conuertimini ad me.
℟. Modo ueniet. Mat̄ Laus.
Constantes estote uidebitis au
xilium domini sup̄ uos. ā. Veni
domine & noli tardare relaxa facinora
plebis tue israhel. ā. Ego autem ad dn̄m
aspiciam et expectabo deum saluatorem
meum. ā. Deus a lybano ueniet & splen
dor eius sicut lumen erit. ā. Veni dn̄e
uisitare nos in pace ut letemur coram
te corde pfecto. In eu̅gl̄o. ā. Ex
quo facta est uox salutationis tue in au
ribus meis exultauit in gaudio infans in u